

פרשת פנחס

פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל (כה, יא)

אכן, אף על פי שקינא פנחס את קנאת ה' צבאות והציל את ישראל מהתדרדרות רוחנית איומה בכל אופן לא פסח המוות על כ"ד אלפים מישראל. שהרי חלל עצום בנפשות העם יצר העוון ואלו הפכו מיידית גם לחללים ממש.

ואף שפנחס עמד ועצר ובלם את חטא הדור בעודו באיבו, בכל זאת כבר הספיקו רבים מישראל ליפול ברשת הזוהמה שפרשו להם בני מדין. ומי יודע איך נראים היו הדברים באין מעשהו של פנחס מעורר את העם ומשיבו לעשתונותיו?!

למרות כל זאת, למרות שידעו הכל שפנחס הוא זה שעצר את המפולת, בכל אופן כעסו עליו על שהרג את זמרי בן סלוא וניסו לטפול בו האשמות שווא. ממש מפליא! הרי כל החוטאים בבעל פעור מתו במגפה! והכל נוכחו בכך!!

זמרי, אף הוא אינו יוצא דופן גם הוא מצא את מותו. אלא שהוא נהרג בידיו של בשר ודם - פנחס אשר קנא את קנאת ה'. פנחס לא רק שקידש שם שמים ברבים אלא בכך גם עורר את תשומת הלב הרבה אצל כל העם ועצר את התפשטות חטאם. והנה - עוד יש מישראל אשר כועסים עליו, פנחס! הרי אין כל ספק שאם לא היה מעורר במעשהו זה את ישראל לתשובה, היו הם מתמרמרים על כי נשיאי העדה לא עוררום לתשובה ב'זמן אמת' ובכך לא מנעו את שפך הדם האפשרי...

תפקידו של פנחס מזכיר בהכרח את העסקנים שבכל דור ודור. תפקיד זה של עסקנות די מר הוא. מתאמץ האדם בכל נפשו, מוצא עוז ברוחו, עומד בפרץ נגד תופעה קלוקלת, בכך שם הוא קץ להרגלים רעים אבל בסופו של דבר הריהו מוצא את עצמו מושמץ...

עובדות החיים המה שזורות לאלפים בחיינו. הנה מגלים כי מופע כלשהו אינו ראוי, שומעים כי רווחת התנהגות חדשה לא מקובלת, מוצאים שמפעל כזה או אחר ראוי ל'מנת כבוד'... אזי, מתיישבים הכל בביתם הפרטי ומשוחחים בינם לבין עצמם: ואיפה העסקונה? איך זה שהוועד למען השבת/הצניעות/טוהר המחנה/המעוררים למיניהם לא עושה כלום?! איפה ההנהגה?!

אכן אין חדש תחת השמש ואשר היה אצל פנחס כן ממשיך וקורה בדורנו, ואין להתיימש כלל מחובת האזהרה המוטלת על כל מי שמרחיק ראות סכנה מתקרבת.

איך אין די בכך!

כל אחד חייב להוות מעין פנחס לעצמו! בתוככי כל איש מאיתנו צריכה להישמע זעקת ה'. ובאומץ זקוקים אנו להישמע אל הצו האמיתי הזה ו'להרוג' כל התנהגות שלילית בעודה באיבה. ואין לנו להישען על אי מי ראוי יותר ואפילו יהא זה כ'משה רבינו' בזמנו, שיעשה מלאכתו במקומינו.

אם הרבנים לא היו זועקים על הוידאו/מחשבים/אינטרנט/טלפון לא כשר ושאר מרעין בשין. וכי אז מה? ואם חלילה לא היה נכתב איסור מפורש לטייל בליל פורים ברחובות העיר, וכי אז איך היתה נראית העיר?! הרי לא יתכן שנצפה לעסקנים למיניהם שיתנו דעתם אל אינסוף תופעות. גם פנחס בשעה שהרג לזמרי היה זה לאחר שכבר נפלו אלפים חללים מישראל. חלילה. וגם אז, כאמור, דברו בו סרה...

פרשת פנחס

בדורנו אנו, כאשר כל העולם נדמה כאילו מבול של טומאה שוטף אותו הרי שיש לנו דרך אחת להינצל: לברוח אל התיבה. ו'תיבה' כמובא בזה"ק בקריאה הפוכה הוא 'הבית'. וכל בית ובית כך! וכל הורה והורה - פנחס הוא לעצמו. שהרי הבית הוא - פנים והתוך. ומוסדות החינוך הם - המסגרת. וברכה שרויה במי שתוכו כברו (- שהפנים והחוץ שווים).

קול שאונה של רומי עולה מן הרחוב ואנו צריכים ליטול כל אוצרותינו - אלו ילדינו ולברוח עמם פנימה אל התיבה. מסגרות החינוך באים לאושש ולקיים ולתחזק את כל מה שלומדים וסופגים הילדים בבית אבל אינם כלי העיצוב היחיד.

ספרי החסידות מרבים לעורר על המושגים של אור פנימי באדם עצמו שזהו בעצם מקור הכח הנעלה שלו במאבקי היומיום, אדם שזוכה לחוש את האור האלוקי פנימה עמוק בנפשו הרי אינו חושש לסובב אותו ואינו נדבק מזהמתו. אכן, כל אחד מאיתנו חייב להיות פנחס לעצמו!! לעורר ולהתעורר עוד בטרם נפער הפער, כאותו חטא בעל פעור - - -

הודעת טרגדיה נוראה: גשר סואן התמוטט במרכזו! צוותי ההצלה אשר חשו למקום נדהמו וזועזעו. מכוניות התעוותו באופן בלתי מזהה ובני האדם? הנטבעים? קשר לתאר. אלפי גופות הצפות על פני המים, תינוקות וזקנים הזועקים לעזרה, ומרימים ידיהם בחוסר אונים הצילו!!!

"מה נעשה?" שאל יושב ראש הצוות בעירייה בשעה שהתחילו לפנות את הפצועים. "אולי כדאי לסגור את הגשר, להודיע על הנתיב כפסול לתנועה."?
"לא!" נדדעזע היועץ לענייני תעבורה, הלא זו הדרך הקצרה ביותר המקשרת עד לעיר הבירה... בעודם עומדים ומדברים, הופיעו כלי רכב נוספים על קצהו השני של הגשר ומתוך שאננות בולטת הוכנסו אל גיא הגהינום הזה.

זעקות שבר של אנשים טובים שנקהלו באיזור "הצילו! היזהרו!" נפלו על אוזניים אטומות. טובי העיר ומנהליה שעמדו באיזור מבלי לעשות מאום נתנו את הגושפנקא להמשך מעשה הזוועה. בצו מינהלי דחוף כונסה המועצה!

משהחלו לקבל את רשימות הנספים ואת רשימות הניצולים שנותרו אומללים וחפויים נרשמו ההחלטות הנאורות: לזכר הנפטרים המסכנים תוקם אנדרטה מפוארת ומרשימה בגינה הפורחת שבפאתי הגשר, ייבנה עוד מרכז רפואי ענק בעיר, למען הפצועים והנכים שקיפחו בריאותם באסון. היתומים הרכים, יישלחו למוסדות חינוך מיוחדים שייבנו לצורך המטרה הנעלה. עבור האלמנות העלובות תיפתח עמותה מיוחדת אשר כל הכנסותיה קודש לשיקום חייהן העגומים. כמו כן יהיו תחנות ביגוד ותחנות חלוקת אוכל בהן יקבלו כל העניים את מזונם מידי העירייה...

למרות המספר המועט יחסית של כל הנפגעים עד עתה, אשר בודאי אין ביכולתם למלא את תפוסת המבנים החדשים עליהם הכרזנו עתה. בכל אופן, יש להסיק כי במשך הזמן הקרוב יתווספו עוד משפחות נפגעים לקבוצת האסון. בכך יש לשבח את החלטות העירייה דהיום אשר מרחיקות ראות גם למחר...
עד כמה שנשמע הסיפור מטופש, אין לו נמשל! אלו עובדות מהחיים, זוהי תמונתו של החינוך הנורא המוענק לדור הזה. משרואים המנהיגים, יועצי חינוך ומעצבי התרבות את המצב הנורא השורר בארץ מיד מבשרים הם על רשימת החלטות נועזות ומקוריות: עבור הגנבים יוקמו בתי סוהר חדשים, עבור המכורים לסמים יוקמו מרכזי גמילה חדשים, לפגועים נפשית תסועף רשת ער"ן ביתר ערי הארץ, כמו כן יוקמו מעונות לנשים מוכות וילידים לנשים מוכות וילידים חסרי בית...

פרשת פנחס

בכל שעה ושעה נוספים נפגעים רבים הטובעים בין המצולה של חוסר החינוך או החינוך לשחיתות. ואין מומחה אחד, אדם בעל שאר נפש ושואף אמת אשר יקום ויכריז כי "הגשר הזה התמוטט" - - -

גדול היה שאר רוחו של פנחס בעת ההיא: "וירא פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן - ויקח הרומח בידו ויבא אחר איש ישראל - וידקור את שניהם - ותעצר המגפה מעל בני ישראל". אמנם היו נטבעים. אבל מהר מאוד תוקן הגשר "פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל - ולא כליתי את בני ישראל" אלו המחוררים את הגשר ומרמזים ומאותתים לבאים אחריהם כי הדרך 'פתוחה'.

ברגע שהומתו התגלה - נעצרה המגפה! "ויכפר על בני ישראל" - אינו זו משם עד שמחיה את המתים. "ויעמוד פנחס ויפלל ותעצר המגפה" חטא זה של בעל פעור, מדי פעם מנסה לדבוק בנו, אותה הפקרות וזלזול בדרך אלוקים חיים עדיין לא נטשה אותנו. "אשר על עוון פעור - אשר לא נטהרנו ממנו עד היום הזה" כנאמר בספר יהושע. מחמת סכנת אותה התהום הפעורה תחת רגלי הרגלינו, זקוקים אנו ל"פנחס" זה אשר יעצור את המגפה.

מתוך השכר שקיבל פנחס יכולים אנו ללמוד על עוצמת מעשהו. אין זה מעשה קנאות בעלמא. אלא מעשה של תיקון הגשר! הנהגתו של הקדוש ברוך הוא, במידה כנגד מידה. ומדוע זכה פנחס לברכה זו "שלום"? משום שסופם של כל מעשי עוותים - סכנת חיים! תרתי משמע ופנחס במעשה קנאתו שמר על בני ישראל מכליה, ("בינה לעתים") ולפיכך זכה ל"לכן אמור, הנני נותן לו את בריתי שלום".

מקור: ניצוצות